

“ ฉันทินดีและภูมิใจที่ได้เป็นครูคำสอน”

ข้าพเจ้านางสาววิมล คำชาติ ได้รับทุนจากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ โดย พระคุณเจ้า วีระ อภรณ์รัตน์ มอบทุนการศึกษาให้ เรียนที่วิทยาลัยแสงธรรมหลักสูตร 4 ปี หลังจากเรียนจบข้าพเจ้าก็เริ่มทำงาน เป็นครูคำสอนที่โรงเรียนนักบุญเปโตร ในปี 2550 มีหน้าที่สอน วิชาคริสต์ศาสนา สอนคำสอนตอนเช้า ได้มีชีวิตอยู่ร่วมกับพี่น้องต่างศาสนาทั้งในโรงเรียนและบุคคลภายนอกโรงเรียน ทำให้พบเจอผู้คนรอบข้างต่างคนต่างมีปัญหาในชีวิต มีความทุกข์ที่แตกต่างกันออกไป ในฐานะที่เราเป็นครูคำสอน “คำถามที่อยู่ในใจคือ เราจะช่วยพวกเขาให้พ้นทุกข์และพบกับความสุขได้อย่างไร” การเป็นครูคำสอนเป็นแคเ็นนามมันง่ายมากที่จะเป็น แต่การเป็นครูคำสอนที่ดีนั้น ต้องเดินตามพระวาจาของพระเจ้าและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า โดยการเข้าใจผู้อื่น มองเห็นความทุกข์ของผู้อื่นและพร้อมให้ความช่วยเหลือ รับฟังปัญหาของพี่น้อง ให้กำลังใจกับทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา ทำให้พวกเขาเข้มได้ ทำให้พวกเขาพ้นทุกข์ ข้าพเจ้าเคยอ่านพบเห็นข้อความของพระสันตะปาปาเขียนไว้ว่า “การที่เรากำลังทำในเรื่องที่ไร้สาระ เราจะไม่ได้ประกาศข่าวดีเลย แต่ตราบไคที่เวลาของเรา กำลังถูกเบียดเบียน นั่นแสดงว่าเรากำลังประกาศข่าวดีของพระเจ้า”

ฉันทินดีและภูมิใจที่ได้เป็นครูคำสอน ได้มีส่วนร่วมในพระศาสนจักรในการประกาศข่าวดีของพระเจ้าให้กับบุคคลต่างศาสนาและในศาสนา การเป็นครูคำสอนที่ดีต้องเป็นด้วยใจ มิใช่เป็นแค่กาย ต้องไม่หวังผลประโยชน์จากสิ่งที่ทำ แต่ให้มองว่า พระเจ้าใจดีและอยู่ท่ามกลางพวกเราเสมอ ทุกสิ่งล้วนมาจากพระเจ้า เราเป็นเพียงเครื่องมือ ที่ส่งต่อความรักของพระเจ้าไปสู่เพื่อนมนุษย์ที่กำลังค้นหา ความเชื่อ ความหวัง และความรัก ของพระเจ้า ครูคำสอนต้องทำให้มากกว่าการพูด ครูคำสอนต้องไม่มีคำว่าพวกพ้อง อยู่ได้กับทุกคน

